

Исава брата си въ зѣмлата Еїиръ, въ мѣстото на-Едомъ.

4 И зарачи имъ, и казѣваше: така ще речете на господина моего Исава: така говори рабъ твой Іаковъ: у Лавана живѣахъ пришлецъ, и выдохъ у него дори до днесь:

5 И придовыхъ говеда, и ослы, овцы, и рабы, и рабыни: и испратихъ да кажемъ на господина моего, за да намѣримъ благодать предъ него.

6 И върнахасе вѣстниците кодъ Іакова, и казѣвахъ: идохме кодъ брата ти Исава, а най вече (ето и той) прихожда на посрѣщанѣ ти, и четыристотинъ мъжѣ съ него.

7 А Іаковъ се уплаши весьма мнош, и намирашесе въ недоумѣнїе, и раздѣли людѣте, што имаше сосъ себеси, и стадата, и говедата, и белвлюдыте, на два полкове:

8 И казѣваше: ако дойде Исавъ во единыатъ полкъ, и го порази, шстальныю полкъ ще ся изваби.

9 И рече Іаковъ: Боже на-отца моего Аврама, и Боже на-отца моего Исаака, Господи, (Ты) Който ми си рекаъ: върниси въ зѣмлата твоя и въ сродството твое, и ще ти сторимъ добро:

10 Мнош самъ малакъ, сравнително камто сичките милости и сичката истина што си направилъ на рабатъ Твой: защото сосъ тоагата ми преминахъ таа Іорданъ рѣкъ, а сега выдохъ два полка.

11 Спаси ме, молимъ Ти се, изъ рѣката на-брата ми, изъ рѣката на-Исава: защото мъ се